چکیده

رفتار دولتها به عنوان بازیگران اصلی روابط بین الملل، متاثر از اصولی است که بیش از هر چیز"امنیت و بقا"ی آنها را در جهانی که بر"آنارشی" استوار شده است، در بر دارد.

این اصول برگرفته از توزیع قدرت جهانی و جایگاه دولتها در سلسله مراتب این قدرت، وضعیت ژئوپلتیکی و دیدگاه سیاست پردازان در مورد واقعیت سیاسی جهان و روابط بین دولتها می باشد.

جان میر شایمر، نظریه پرداز رئالیسم تهاجمی و معتقد به وجود آنارشی دائمی در روابط بین الملل، به دونالد ترامپ توصیه می کند که به جای صرف هزینه برای اشاعه دموکراسی در جهان و ادامه دادن "سیاست ورشکسته لیبرالی" ، بر ایجاد توازن قوا در اروپا ، شمال شرق آسیا و خلیج فارس، تمرکز کند؛ چرا که ایجاد موازنه قوا، علاوه بر جلوگیری از برخاستن مدعی جدید قدرت، که مخالف نظم موجود جهانی است، برتری ایالات متحده آمریکا را به عنوان تنها "هژمون منطقه ای" جهان، حفظ خواهد کرد؛ به خصوص اگر برقراری این موازنه، با استفاده از " استراتژی احاله مسئولیت " به متحدان منطقه ای همراه باشد.

دونالد ترامپ ، متاثر از تئوری رئالیسم تهاجمی، خواهان حفظ هژمونی ایالات متحده آمریکا در منطقه خاورمیانه و در عین حال ،کاهش هزینه های غیر ضروری این کشور با شرکت دادن هرچه بیشتر متحدان منطقه ای و جهانی خود در برقراری موازنه قواست ؛ که تقویت عربستان سعودی و اسرائیل و تلاش در جهت همراه کردن متحدان اروپایی و روسیه برای منزوی کردن هرچه بیشتر جمهوری اسلامی ایران به عنوان دولتی که مخالف نظم موجود جهانی شناخته شده است ، در این راستا انجام می گیرد.